

ת"פ 31905/09/14 - מדינת ישראל נגד ריאד סרנדח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 31905-09-14 מדינת ישראל נ' סרנדח(עציר) 28 אוקטובר 2014

בפני בעניין:	כב' השופטת דנה כהן-לקח מדינת ישראל נגד	המאשימה
	ריאד סרנדח (עציר)	הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו שלא במסגרת הסדר טיעון בעבירה של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1)(2) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין. בהתאם לעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, ביום 7/9/2014 בשעות אחר הצהריים, החלה התפרעות בלתי חוקית של עשרות אנשים, חלקם רעולי פנים, בוואדי אל ג'וז בירושלים בעקבות מותו של מוחמד סונקרוט. במסגרת ההתפרעות, יידו המתפרעים אבנים, זיקוקים ובקבוקי תבערה אל עבר כוחות הביטחון, וכן הציתו צמיגים ופחי אשפה וחסמו באמצעותם כבישים. הנאשם עמד על גג ביתו בבניין בן כ-3 קומות, בסמוך למקום ההתפרעות, ויידה אבן אל עבר כוחות הביטחון שהיו במקום.

2. ב"כ המאשימה עמד על חומרת המעשים, הפנה לאסמכתאות מן הפסיקה וטען כי מתחם הענישה ההולמת בתיק זה נע מ-5 ועד 10 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות המקרה, טענה המאשימה כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם הנטען. מנגד, ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר בפועל ממש. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא וסבר כי ראוי להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ולהסתפק בימי מעצרו (למעלה מחודש וחצי).

3. בכל הנוגע לקביעת מתחם העונש ההולם - פסיקתם של בתי המשפט עמדה פעמים רבות על **הערכים המוגנים** החשובים הנפגעים כתוצאה מיידוי אבנים לעבר כוחות ביטחון הממלאים את תפקידם. מדובר במעשים הטומנים בחובם סיכון רב לחיים ולשלמות הגוף, והם חותרים תחת עיקרון שלטון החוק וההגנה על העוסקים במלאכת אכיפתו. בחינת **נסיבות ביצוע העבירה** במקרה דנן מלמדת כי הנאשם צפה מגג ביתו על ההתפרעות שהתרחשה למטה בקרבת מקום וכללה אלמנטים מחמירים רבים של יידוי אבנים, זיקוקים ובקבוקי תבערה וכן הצתת צמיגים ופחי אשפה. על אף חומרת ההתפרעות ראה הנאשם ליידות מגובה גג ביתו אבן לעבר כוחות הביטחון. אין צורך להכביר מילים על הסיכון הרב הטמון לחיים ולגוף בידי נשק קר ממרחק לעבר שוטרים המבצעים תפקידם כחוק. לצד זאת, מן הראוי לציין

כי לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, הוא יידה אבן בודדת. כמו כן לא יוחסה לנאשם עבירה של התפרעות וממילא הוא לא הורשע בעבירה זו. אוסיף ואומר כי מעובדות כתב האישום עולה לכאורה כי **הרקע** לביצוע המעשים היה טמון במותו של תושב השכונה. בעניין זה אעיר כי אף אם הנאשם היה נתון בסערת רגשות כתוצאה מאותו אירוע לא ניתן להצדיק או להתייחס בסלחנות לידידי אבנים כלפי שוטרים. **בחינת הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים שונים בהם נכרכו עבירות של ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות באמצעות ידוי אבנים בשילוב עם עבירת התפרעות, נהגו בתי המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל ממשיים, ואף נקבעו מתחמים הנעים מחודשי מאסר ספורים בפועל ועד שנת מאסר בפועל ויותר. (ראו והשוו: עפ"ג (י-ם) 45440-10-13 **מדינת ישראל נ' אבו מאדי** (18/11/13); עפ"ג (י-ם) 41746-02-14 **חאמד נ' מדינת ישראל** (22/5/14); עפ"ג (י-ם) 48515-02-14 **קאווס נ' מדינת ישראל** (22/6/14)). כאמור, במקרה שלפניי לא הורשע הנאשם בעבירת התפרעות אלא רק בעבירה של ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות.

בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה שבהם; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה כמפורט לעיל; בהתחשב בעיקרון ההלימה; ובשים לב לפסיקה הנוהגת; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם במקרה זה נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 10 חודשי מאסר בפועל**. אומר כי לא ראיתי לסטות ממתחם זה לקולא או לחומרה.

4. בכל הנוגע לקביעת העונש בגדרי המתחם - **לקולא** שקלתי את ההודאה ואת נטילת האחריות וכן את דברי החרטה שהביע הנאשם בדבריו לפניי. עוד שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם שהינו גרוש ובעל משמורת משותפת על שתי בנותיו, והוא מתגורר עם אמו החולה. אוסיף ואומר כי מדובר במאסרו הראשון של הנאשם מאחורי סורג ובריח ויש להניח כי הדבר אינו קל עבורו.

לחומרה שקלתי את הסיכון והחומרה הגלומים במעשים ואת הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים כדי שלא יישנו, במיוחד בתקופה כה רגישה ומתוחה בה אנו נמצאים בעיר ירושלים. כמו כן שקלתי את העובדה כי מדובר בבגיר כבן 32, כך שאין מדובר בצעיר קל דעת שלא הבין את משמעות מעשיו. זאת ועוד; לא מדובר בהיתקלות ראשונה של הנאשם עם החוק שכן לחובתו הרשעה קודמת משנת 2002 בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. לצד זאת אציין כי מדובר בהרשעה שהתיישנה וכי באותו מקרה הוטל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

5. באיזון הכולל בין השיקולים, אני רואה לגזור על הנאשם כדלקמן:

א. 3.5 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר לא לבצע עבירת אלימות כנגד שוטרים מסוג עוון.

ג. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר לא לבצע עבירת אלימות כנגד שוטרים מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' חשוון תשע"ה, 28 אוקטובר 2014, בנוכחות הצדדים.